

11.2016

HEROLT

OBSAH

Úvod.....	1
Školní parlament	2
Novinky	
Blesková zpráva.....	2
Nenechte si ujít	3
Zajímavosti	
Odmocniny a řetězové zlomky.....	4
Prusko-rakouská válka	5
Herolt včera a dnes	7
Recenze filmu Anthropoid	8
Slavnostní večer v Městském divadle Turnov	8
Očima studenta	
Vzpomínáme... ..	9
Harmonizační dny primy v Pasekách nad Jizerou	9
První měsíc na gymnáziu.....	9
Zaznělo na chodbě	10
Rozhovory	
Rozhovor s Adamem Švancarem	11

ÚVOD

Milí čtenáři,

je listopad a vy právě držíte v rukách první letošní výtisk HEROLTA. Ano, napadá vás správně, že je trochu zpožděný, ovšem přece je tady! Když se tedy oprostíte od našeho pomalého psaní, tak se za ty tři měsíce událo docela dost důležitých věcí, a to nejen na naší škole. Začíná podzim a s tím je spojen vedle spousty učení i státní svátek 28. října, jehož oslavami Česká republika více či méně úspěšně prošla. Proč se ale zabírat takovými tématy...

V září začal nový školní rok a školní parlament má nové předsednictvo. Jak to bylo s parlamentem v dobách nedávných, si můžete přečíst v *Rozhovoru s Adamem Švancarem*, který parlamentu po dlouhou dobu předsedal. Zanedlouho si budeme objednávat obědy přes internetovou aplikaci, konaly se závody v atletice, kde jsme opět dosáhli vynikajících výsledků. Toto číslo je určitě plné mnoha informací, často přesahujících hranice GyTu. Jak vypadal Herolt v roce 1996? Článek *Herolt včera a dnes* vás určitě zaujme. Rovněž nesmí chybět nějaká ta historie. Vedle krátké zmínky o *gen. Liškovi*, jehož výročí narození se rychle blíží, si můžete počíst i o dějinách poněkud starších a zavítat díky článku *Výročí války 1866* do dlouhého 19. století. Herolt je zkrátka nabitý informacemi. Rubrika, v níž najdete rozličné matematické úkoly, zase potěší ty z vás, kteří nejsou úplně unešení z historie či kultury. **Ať vás Herolt baví!**

Redakce

„Většina lidí se nechce prát a zabíjet, ale ti, co to dělají, řvou, a ostatní se utíší.“

Jiří Brady

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Co plánuje školní parlament? Po ustanovujícím zasedání v září se hned začalo pracovat na několika

nových a myslím si, že zajímavých věcech.

Za prvé je to určitě projekt „KRABICE NA NÁPADY“. Ten spočívá v tom, že do krabíčky, která je coby schránka zavěšená v mezipatře u nástěnky se studentskou inzercí, může každý „vhodit“ papírek, na který napíše svůj nápad nebo připomínku, třeba: co se mu líbí, co méně, co by změnil... Pokud by měl někdo nápad na nějakou větší akci, tak rovněž může svoji myšlenku anonymně dopravit touto pohodlnou cestou do školního parlamentu, kde se zvýší šance na její realizaci. Krabici zhotovili Matěj Matouš a Amálie

Cahlíková ze 2.C.

Dále se pracuje na poněkud rozsáhlejší myšlence – pracovně

nazvané „TABULKA REKORDŮ“. To bude něco jako školní skóre v rámci hodin tělesné výchovy. Zkrátka každý se bude moci podívat, jak si kdo v jaké disciplíně vede, případně srovnat výsledky ve sportu na gymplu se světovým rekordem. Pochopitelně, že ti, kteří nějaký ten školní nebo třeba světový rekord překonají, budou oceněni v rámci Cen gen. Lišky, o jejichž obnovení se školní parlament v loňském roce přičinil. Je toho zkrátka dost. Chtěl bych ještě napsat, že si zanedlouho nebo třeba právě v době, kdy čtete tuto zprávu, už možná budeme objednávat obědy zcela novým způsobem – to je ovšem běh na delší vzdálenost než atletický ovál.

Nově také můžete posílat nápady na novou adresu: parlament@gytu.cz.

Za školní parlament Vojtěch Franců, 4.A

BLESKOVÁ ZPRÁVA

20. listopadu si připomeneme již 121. výročí narození válečného hrdiny obou světových válek, armádního generála, mezi jehož největší úspěchy se řadí obléhání Dunkerque na sklonku druhé světové války, také ale oběť perzekucí komunistického režimu a hlavně absolventa naší školy – Aloise Lišky, na jehož počest se loni poprvé po šesti letech předávaly ceny úspěšným studentům.

Až budete zítra ráno vcházet do školy, zkuste si představit, že tudy vcházel před několika lety i gen. Alois Liška.

Redakce

NENECHTE SI UJÍT

V této rubrice vás budeme pravidelně informovat o kulturních zajímavostech na Turnovsku, které byste si neměli, jak už název napovídá, nechat ujít...

Tancujeme s Dádou

„Druhá půle pořadu je pojata jako velká dětská diskotéka, během které se mohou na jevišti vystřídat a zatančit si s Dádou všechny děti v sále.“

Neděle 6.11., 15:00, Praha, Ústřední knihovna.

Slam poetry 2016

Soutěžní regionální kolo ve slamu opět v Liberci! A co že je to vlastně slam? Jedná se o individuální disciplínu, která balancuje mezi recitačním a divadelním uměním. Slameři – jak si tvůrci říkají – mají na jevišti k dispozici pouze mikrofon, žádné jiné rekvizity. A smysl? Jednoduchý. Prostě zaujmout. Mohou glosovat současnou situaci, říkat své názory, improvizovat, zkrátka mohou prakticky cokoliv, co vzešlo z jejich vlastní tvorby. Jde o soutěž veřejnou, takže se může zúčastnit každý. A pokud stále tápete, co to vlastně slam je, můžu ještě napsat, že příbuzná disciplína slamu je například stand-up comedy. Bližší

informace o liberecké kvalifikaci SLAM POETRY 2016 jsou na webu.

Sobota 5.11., Kino Varšava Liberec.

Sicílie – nespoutaný ostrov

Po loňském úspěchu turnovských cestopisných večerů se letos podařilo získat pro Cestovatelský klub vlastní abonentní řadu! Během 15 večerů, z nichž čtyři se už uskutečnily se budeme moci přenést do krajů blízkých i vzdálených. Nečekejte však žádné „mrtvé“ cestopisy, na jaké můžeme být zvyklí v televizi. Večery jsou podány zajímavě a netradičně. Sami cestovatelé, tedy ti, kteří zemi na delší dobu navštívili, vypráví za doprovodu krátkých videozáznamů o svých vlastních zážitcích a pocitech z té či oné země. Večery se konají v sále KC Střelnice a můžete se na ně těšit až do května. Kromě Sicílie se ještě

můžete podívat do Indočíny, do srdečné Albánie nebo zkusit krátké toulky Střední Asii.

Středa 30.11., KC Střelnice.

Muzeum Českého Ráje

30.11. končí výstava, která nese název: „500 let od přestaveb Hrubého Rohozce, pozdní gotika a raná renesance v Českém ráji“. Nenechte si ujít!

30.6. – 30.11., Muzeum Českého Ráje.

Lukáš Pavlásek na Pohovce

Populární komik a nyní i tanečník jistě zaujme 22.11. v populární talk-show Pohovka, kterou i letos opět moderuje Petr Vydra. Na Lukáše Pavlásku si zajděte v úterý 22.11. od 19 hodin a vstupné bude 200 Kč.

22.11., Městské Divadlo Turnov.

Redakce

ODMOCNINY A ŘETĚZOVÉ ZLOMKY

Zdravím všechny příznivce matematiky a programování! V každém čísle se dozvíte o různých matematických zajímavostech a řešeních tematických úloh ke každému článku (buď na papíře nebo přes program) vyhraje nejlepší z vás sladkou odměnu.

Řetězové zlomky jsou velmi šikovná věc a skvělý způsob, jak počítat iracionální čísla, jako třeba e , φ nebo odmocniny. Nekonečný řetězový zlomek vypadá nějak takto

$$a_0 + \frac{1}{a_1 + \frac{1}{a_2 + \frac{1}{a_3 + \dots}}}$$

a_n je tu číslo přirozené (1, 2, 3...).

Pojďme si třeba zkusit vytvořit řetězový zlomek z $\sqrt{2}$. Uděláme to tak, že se k této hodnotě (cca 1,41421...) budeme pokoušet přibližovat pouhou úpravou výrazu. V prvním kroku pouze upravíme na $\sqrt{2} = 1 + \sqrt{2} - 1$ (jednička je tu odmocnina zaokrouhlená dolů). „Převrácením“ posledních dvou členů dojdeme k výrazu $1 + \frac{1}{\sqrt{2}-1}$. Tohle lze drobnou úpravou (vynásobením čitatele i jmenovatele převráceného zlomku výrazem $\sqrt{2} + 1$) změnit na $1 + \frac{1}{\sqrt{2}+1}$, což je stejné jako $1 + \frac{1}{2+\sqrt{2}-1}$. Zde nám ovšem poslední dva členy vyšly stejně jako na začátku ($\sqrt{2} - 1$), takže postup opakujeme. Do nekonečna...

$$\sqrt{2} = 1 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \dots}}}$$

Ve zkráceném zápisu můžeme zapsat jako $[1; (2)]$ – jednička tu je naše $1 + \frac{1}{\dots}$ a dvojka je (do nekonečna se opakující) $2 + \frac{1}{\dots}$. Pokud chceme zjistit hodnotu naší odmocniny, tak prostě v libovolném bodě přestaneme s expanzí a vyhodnotíme výraz...

$$1 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2}}}} = \frac{41}{29} = 1,413793$$

...a vyjdou nám tři správné číslice! To není špatné! Čím větší expanzi budeme mít, tím přesnější bude hodnota.

Čistě pro zajímavost: odmocnina sedmi je $[2; (1,1,1,4)]$ a patnácti je $[3; (1,6)]$. Z populárních čísel stojí za zmínku e : $[2; 1, 2, 1, 1, 4, 1, 1, 6, 1, \dots]$, φ : $[1; (1)]$ a také π : $[3; 7, 15, 1, 292, 1, 1, 1, 2 \dots]$.

Úlohy jsou k tomuto tématu dvě: pro kolik odmocnin celých čísel dokážete přijít na tento nekonečný zápis $[...; (...)]$ a jak přesnou odmocninu z dvojky dokážete spočítat? Pokud budete úlohy řešit na papíře, tak mi je někdy ve škole předejte nebo napište a domluvíme se. Jinak zdrojové kódy a dokumenty v elektronické podobě můžete posílat na adresu tomas.slama.131@gmail.com. Hodně štěstí všem řešitelům ☺.

Tomáš Sláma, 6.A

PRUSKO-RAKOUSKÁ VÁLKA

Prusko-rakouská válka (1866) je též známa jako německá válka a je výjimečná tím, že nešlo o válku dobovačnou, ale o získání moci (území poraženého Rakouska zůstalo ze strany Pruska nedotčené). Válka se stala jedním z hlavních důvodů pádu politického systému (vytvořeno po porážce Napoleona Bonaparta), který přetrvával více než půl století. Za datum, kdy válka začala, můžeme považovat dvě události, které nezvratně směřovaly k válce:

- 7. června Prusko obsadilo Holštýnsko (spravované tehdy Rakouskem)
- noc z 15. na 16. června – Prusko přepadlo Sasko (rakouského spojence)

Armádám veleli velitelé. Rakouské armádě velel Ludvík Benedek a pruské Helmuth von Moltke (starší).

Ludvík Benedek (1804–1881) byl na jaře roku 1866 jmenován velitelem severní rakouské armády. Benedek nepřijal tento úkol s nadšením, neměl mnoho zkušeností s velením velkého útvaru a neznal české prostředí. Neměl v oblibě vymýšlení složitých operací nad mapou. Benedek byl voják rozhodný a s pružným myšlením, zvyklý velet z koňského hřbetu. Nevhodná organizace rakouské armády a nedisciplinovaní velitelé sborů mu neslibovali velkou šanci na úspěch.

Helmuth von Moltke (1800 – 1891) naplánoval a během roku 1866 osobně vedl

většinu operací této války. Přestože Prusko stálo proti značné přesile lidské i materiální (rakouské jednotky byly lépe vycvičené i zásobené), dokázal si se všemi nevýhodami poradit a zvítězit. Navíc svých zkušeností využil k dalšímu posílení svých teorií a k nápravě oblastí, jež byly dříve zanedbány, jako bylo například využití vojenské rozvědky.

K důležitějším bojům v našem kraji mělo dojít na řece Jizeře. V našem okolí bojoval 1. rakouský armádní sbor, kterému velel generál Eduard Clam-Gallas (1805–1891). Jeho cílem bylo zabránit spojení pruských armád. Za každou cenu měla být uchráněna důležitá linie Turnov – Mnichovo Hradiště. Hovořilo se o Benedekově tajném plánu.

Bitva u Podolí (dnes část Svijan)

Podvečerní a noční boj (26. až 27. června). Pruská první armáda vedená generálem Juliem von Bosem v této bitvě porazila jednotky rakouského prvního armádního sboru. Stalo se tak

poté, co Prusové obsadili bez boje Turnov a velitel pruské I. armády princ Bedřich Karel vyslal 8. divizi s rozkazem postoupit směrem ke klíčovému mostu přes řeku Jizeru v osadě Podolí (Svijany). Přes poměrně vyrovnaný začátek boje byli Rakušané zatlačeni k ústupu. Prusové tak získali strategicky významný podolský most.

Bitva u Kláštera Hradiště nad Jizerou

Asi v osm hodin ráno 28. června začal boj mezi oběma armádami v obci. O necelé tři hodiny později obsadili Prusové celou vesnici.

Radost z vítězství oslavovali v místní vinopalně – lihovaru (dnešní restaurace Skála, kde byly ubytováni vojáci), kteří ochutnávali ještě kalnou kořalku. Vnikli i do vedlejšího skladu s lihovinami a násilně otevírali sudy. Povznesená nálada a nepozorné zacházení se sirkami při kouření byly příčinou exploze destilačního zařízení. Celý zástup vojáků za příšerného řevu utíkal k blízkému potoku. Zoufalí vojáci skákali do vody, aby uhasili hořící

šaty. Na následky výbuchu a popáleniny zemřelo 117 vojáků. Armáda se domnívala, že se jednalo o sabotáž ze strany civilního obyvatelstva vesnice a nechala několik neprávem obviněných osob popravit. V nedalekém hotelu Malý pivovar jsou také zazděné dělostřelecké koule ve fasádě, v místech zasahů od pruského dělostřelectva.

Bitva na Mužském

Generál Fransecký, velící pruské 7. divizi, poslal okolo 11. hodiny 4 prapory, aby zaútočily na vrch Mužský. Boj byl tvrdý, ale krátký. Vyznamenalo se zvláště rakouské dělostřelectvo, ale rakouský 3. prapor pěšího pluku byl téměř celý zajat. Bylo zajato nejvíce vojáků rakouské armády na českém území.

Bitva u Mnichova Hradiště

Dne 28. června vypukla v osm hodin ráno bitva u Mnichova Hradiště. Mnichovo Hradiště se nestalo dějištěm velké bitvy, protože velká část rakouské armády opustila město již dříve a postupovala směrem k Jičínu. Dalšímu vítěznému postupu nepřátelské armády tak nezabránila ani děla umístěná na vyvýšeném místě. Na svém útěku zapálili rakouští vojáci most přes řeku Jizeru, ale v řece bylo tak málo vody, že Prusové řeku přebrodivili a usídlili se ve městě. Mezitím si obyvatelé města své cenné věci schovali před vojáky do sklepů určených domů. Třeba v jednom domě mohly být věci až z celé jedné ulice!

V krátké době bylo město obsazeno pruskými jednotkami. Město se stalo 28. a 29. června

velkým táborem rakouské armády. První den okupace také Prusové uspořádali průvod masek, který za zvuku muziky postupoval městem. Hlavní vojenskou stráž Prusové postavili u radnice na náměstí a zajaté rakouské vojáky zavřeli do kostela. Mnoho větších budov města sloužilo jako vojenské lazarety (škola, děkanství). V bitvě padlo téměř 2000 vojáků, kteří byli pohřbeni na hřbitově, kolem kostela sv. Jakuba nebo přímo na místě bojiště. Prusové své mrtvé pochovávali okamžitě. Těla rakouských vojáků však na bojišti zůstávala. Obyvatelé města je museli pohřbívat, protože v teplých dnech, kdy se těla rozkládala, se rozšiřovaly nemoci. Na konci června roku 1866, díky nedostatku jídla a chaosu, propukla ve městě epidemie cholery, na kterou zemřelo 24 lidí. O klidný průběh zabránění města se zasloužili starosta města Jan Knížek a tajemník Antonín Čech. Pruská okupace trvala 77 dní.

Milovice u Hořic

Neproběhla zde žádná bitva, ale kolem prošlo na 120 000 vojáků obou bojujících stran s děly, vozy se střelivem a potravinami, v některou chvíli jely i třemi řadami vedle sebe, jak se můžeme dozvědět z dobového tisku. Zde má počátek následující příběh, který přinesl v roce 1868 deník českých Němců Bohemia. Zpráva byla zveřejněna pod titulkem Náboženské blouznění: U cesty, která protíná Milovice, se mnoho lidí pozastavuje u domu, který je zajímavý tím, že je to hostinec se svatými. Tuto architekturu uznala za zajímavou i národopisná komise roku 1895 a

pořádila snímek, který se objevil na výstavě v Praze. A proč zrovna hostinec a potom fara? Protože se paní hostinská Otrubová pomátla na rozumu z těch hrůz, které viděla v roce 1866. Otrubová chodila denně do Hořic ke zpovědi. Tamější kaplan jí napsal modlitby a přivedl ji i na myšlenku postavit místo hospody faru a usiloval o její obsazení farářem. Hostinskou prý nedojaly otřesné scény válečné, ale hryzalo ji svědomí, že okradla vojáky, kteří se u ní zastavili, aby se najedli a ubytovali při svém pochodu, který byl jejich pochodem posledním.

Válka

Myslím, že války jsou špatné. Mnoho lidí v nich umírá. Když jsem hledala nějaké pomníky v okolí, tak byly často čtyřstěnné a všechny strany byly popsány. Někdy jsem našla i tři jména stejného příjmení (sourozenci, otec a syn). Většina pozůstalých nemohla vojáka ani pochovat, protože je mrtvý daleko, a když voják nebyl vyššího postavení v armádě (důstojník a výš), tak měli společný hrob. Někdy i s nepřítelem.

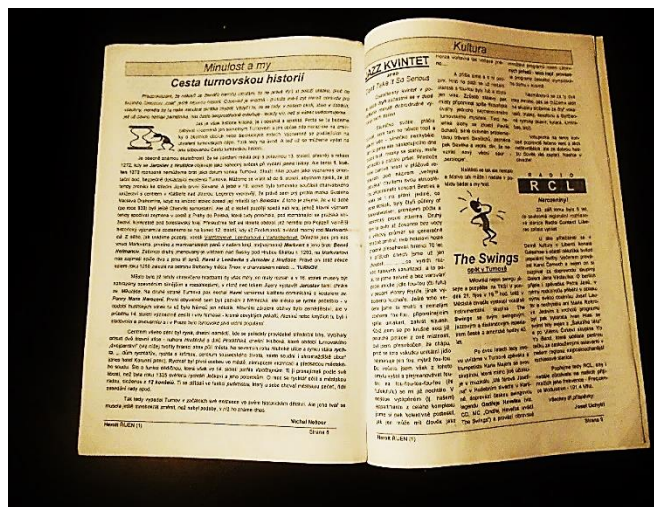
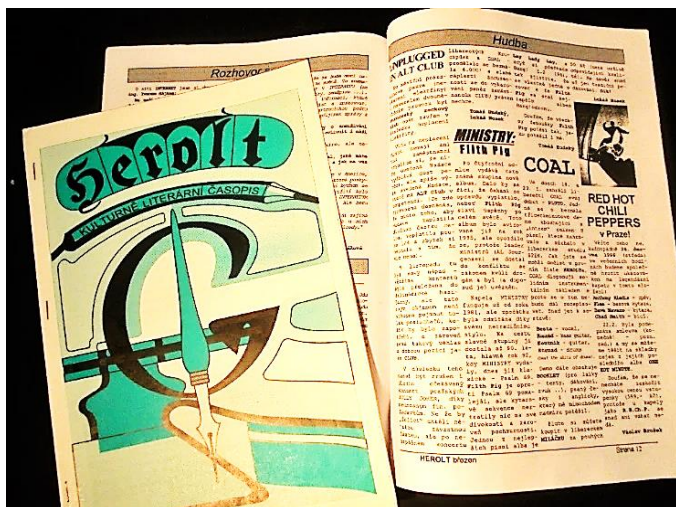
Nemůžeme se koukat na prusko-rakouskou válku jenom z té špatné stránky, protože nám přinesla i trochu užitku. Už neumírají tolik koně, protože se jednalo o poslední válku, kde sehráli velkou roli. A také přinesla technické vynálezy jako zezadu nabíjené pruská puška (jehlovka), telegraf a železnici. Velký podíl na počtu přeživších vojáků měl také Červený kříž, protože to byl první velký konflikt, kde se angažoval.

Adéla Růžicková, 4.A

HEROLT VČERA A DNES

Díky paní profesorce Tehníkové se nám dostal do rukou docela vzácný kousek – jedinečný výtisk Herolta z roku 1996 – tedy nějakých dvacet let starý. To je opravdu nepopsatelná zkušenost, listovat dvacet let starým časopisem a číst v něm dnes už mnohdy úsměvné články. (Mám na mysli třeba rozhovor s panem profesorem Hájkem o zavádění internetu na naši školu – na ten se můžete těšit už v příštím čísle.) Tehdy byl Herolt, jak ovšem uvidíte i ve fotografické příloze, docela jiný. Byl veden jako kulturně-literární časopis a jeho vzhled byl velice svérázný. Styly písma se měnily příspěvek od příspěvku, ale obsahově byl velice pestrý, což bychom rádi samozřejmě zachovali. Určitě se pár „retropříspěvků“ objeví i v současné verzi Herolta.

Redakce

RECENZE FILMU ANTHROPOID

V kinech jste mohli od 28. 9. (na karlovarském filmovém festivalu 1. 6.) vidět film *Anthropoid*, který vypráví o českých parašutistech, kteří úspěšně spáchali atentát na Reinharda Heydricha.

Film je zajímavý tím, že byl natočen britským režisérem Seanem Ellisem, který na filmu pracoval také jako kameraman a spoluscenárista. V hlavních rolích se nám představili Jamie Dornan (Jan Kubiš), Cillian Murphy (Jozef Gabčík), Toby Jones (Jan Zelenka-Hajský), Charlotte Le Bon a Aňa Geislerová. V roli Heydricha se ukázal Detlef Bothe, který si zahrál stejnou postavu i ve filmu *Lidice*.

U českého publika má film mírnou nevýhodu. Češi se budou nemístně bavit tím, jak hrdinové nejsou schopni vyslovit česká

jména a názvy. Takže „Petřek“ se někdy jmenuje „Petřek“ a někdy „Petrek“, podle toho, jaký herec o něm mluví. Název ulice „V Holešovičkách“ je pak v podání nečesky mluvících herců nerozklíčovatelnou.

Film se totiž drží dramatického rozhodnutí, dle kterého musí všechny postavy z filmu mluvit anglicky.

V dobře zvolených proporcích líčí Ellis příběh parašutistů z řad domácího odboje, především rodiny Moravcových. Zpochybnit nelze režisérovu zásluhu, že jména, jako jsou Gabčík, Kubiš, Valčík, Opálka proniknou díky angličtině do světového podvědomí.

Spoiler

Ve filmu je několik historických nesrovnalostí. Např.: Dojemný obrázek syna Moravcových Atiho, který hraje na housle, když do bytu vtrhne gestapo a zatkne ho – v dané době Ati v bytě nebyl a byl zatčen až později. Smrt Gabčíkovy partnerky – to bylo místně i časově trochu jinak.

Parašutista Jan Kubiš si nenechal poslední kulku pro sebe, ale pro nepřítele – zemřel totiž při převozu do nemocnice. Parašutisté se bránili v kryptě osm hodin, jen s pistolí, ale nikoho nezabili. Nebo hajný je ve filmu kolaborant, ale ve skutečnosti Gabčíkovi a Kubišovi naopak pomáhal.

Konec spoileru

Podobná tematika byla také zfilmována ve filmu *Atentát* (r. 1964, Československo), *Operace Daybreak* (r. 1975, USA). A příští rok by se v kinech měl promítat film *HHHH* (r. 2017, USA).

Zajímavosti

Režisér se začal zajímat o operaci v roce 2000, kdy zhlédl dokument, který o ní pojednává.

Podstatná část filmu, zima 1941, se natáčela ve vojenském prostoru v Brdech. V létě, za parného počasí.

Adéla Růžičková, 4.A

SLAVNOSTNÍ VEČER V MĚSTSKÉM DIVADLE TURNOV

28. října se konal slavnostní večer k oslavám výročí založení republiky. Slavnostní program začal v 18 hodin v Městském divadle v Turnově. Když jsem přišel, bylo už téměř obsazeno. Program začal po příchodu pana starosty. Na začátku si pro nás paní Kordová připravila citáty slavných osobností. Potom se předávaly ceny (Čestný občan Města Turnova a Ceny starosty). Následovalo divadelní představení *Odpolední čaj* – příběh ze staré Anglie, které si připravil divadelní soubor LDO ZUŠ Turnov „Bezeřeho“.

Nakonec nás poctili návštěvou paní Carmen Mayerová se scénkou o anekdotách a pan Petr Kostka, který si připravil vyprávění o tom, jak se dělá divadlo. Bylo to velice vtipné a hodně jsem se nasmál. Večer byl neuvěřitelný a moc se mi líbil.

Jan Bašta, 4.A

VZPOMÍNÁME...

Nelekejte se. Nikdo nezemřel. Jen bych tu chtěla v několika větách shrnout, co se za uplynulý školní rok událo v souvislosti s naším gymnáziem.

Jako vždy se započalo harmonizačními kurzy. Několika studentům byl udělen mezinárodní certifikát FCE. Následovaly jazykové kurzy v jižní Anglii, Španělsku a Německu nebo třeba zimní sportovní den. V druhém pololetí nemohly chybět kurzy lyžařské. Dále se konaly besedy s mnoha známými osobnostmi, např. s Františkem „Čuňasem“ Stárkem, Michaelem Kocábem, Michaelem Žantovským a Garym Korenem. Celý školní rok byl samozřejmě prokládán různými závody, exkurzemi a olympiádami. Ke konci roku jsme 24. 6. mohli shlédnout předávání cen generála Lišky i s doprovodným programem.

Myslím si, že se školní rok 2015/2016 ohledně akcí opravdu podařil a těším se, co se bude dít letos.

Tereza Křečková, 2.C

HARMONIZAČNÍ DNY PRIMY V PASEKÁCH NAD JIZEROU

Ve dnech 19.–21.9. 2016 se v Pasekách nad Jizerou uskutečnil harmonizační pobyt studentů primy, který měl přispět k jejich vzájemnému seznámení.

Během těchto tří dnů hráli žáci sportovní a vědomostní hry, chodili na různé výlety, učili se vzájemné spolupráci a seznamovali se jak mezi sebou, tak i s profesory.

První den hned po příjezdu se žáci a profesori ubytovali a vydali se na krátký výlet. Po návratu měli žáci volno, večer byl pro ně přichystán program v podobě nejrůznějších her. Druhý den všichni strávili zejména venku. Večer pak byli zvoleni dva zástupci třídy ve školním parlamentu. Třetí, tedy poslední den pobytu, si žáci sbalili a společnými silami vzorně uklidili celou chatu. Když bylo hotovo, odjela celá třída zpět do Turnova.

Domů se všichni vrátili s úsměvem a hezkými vzpomínkami na krásný pobyt.

Jaroslav Porš, 1.A

PRVNÍ MĚSÍC NA GYMNÁZIU

Mé jméno je Jaroslav Porš, je mi jedenáct let a už celý jeden měsíc chodím do nové školy. Jaký tento měsíc byl?

Dne 18. 4. 2016 jsem úspěšně udělal přijímací zkoušky na turnovské gymnázium a poprvé jsem do školy šel 1. září 2016. Bylo to ale jen na dva dny, protože pak následoval víkend. Za tyto dva

dny nás naše paní třídní profesorka provedla po škole, aby nám ukázala, kde se nacházejí různé učebny, jídelna, tělocvična a šatní skříňky. Zapamatovat si tyto informace mi ale trvalo docela dlouho. Po víkendu následoval první celý týden školy. Tento týden jsem byl hodně nervózní, protože jsem neznal vyučující ani většinu žáků z naší

třídy. Druhý týden už ze mě nervozita opadla a já si byl jistější a jistější. Poznal jsem také téměř všechny spolužáky ze třídy a oblíbil si nějaké vyučovací předměty, jako matematiku, fyziku, biologii a dějepis. Druhý týden školy uběhl jako nic a následoval třetí. Hned v pondělí 19. 9. odjela celá naše třída na harmonizační pobyt. Tam jsme se

měli navzájem ještě více poznat, což se povedlo. Za tři dny jsme se zase vrátili. Po zbytek týdne jsme pokračovali ve výuce a já jsem ke svému potěšení sbíral samé dobré známky. Čtvrtý, tedy poslední týden tohoto měsíce, se nedělo nic mimořádného, ale udivilo mě, že jsme toho za tento měsíc stihli ve všech předmětech (hlavně v matematice, fyzice a biologii) tolik probrat.

Tento měsíc už skončil a já se těším na další, protože se mi na gymnáziu moc líbí, a doufám, že se mi tu bude líbit celých osm let.

Jaroslav Porš, 1.A

1. září jsme poprvé vkročili na gymnázium jako studenti, někteří žáci byli nervózní, někteří se těšili, že poznají nové kamarády.

Během měsíce jsme se seznámili s průběhem výuky a vyučujícími, kteří již začali rozdávat známky. V jídelně jsme ochutnali první jídla – některá byla vynikající, jiná méně. Na gymnáziu je také bufet, kde prodává strašně milý pán.

Za uplynulý měsíc jsme se navzájem poznali a těšíme se na vzájemné prožití osmi let na gymnáziu.

Karolína Šedová, 1.A

Jednoho krásného rána, když jsem právě nerušeně odpočíval, mi začal zvonit budík. Původně jsem si myslel, že je to další z bratrových triků, jak mě naštvat, ale ne. Bohužel to trik nebyl, byla to realita. Podíval jsem se na kalendář a na něm bylo datum 1. září 2016! Podle mě je první září ten úplně nejhorší den z celého roku a teď je tady. Vyskočil jsem z postele, ve spěchu jsem se najedl, vyčistil si zuby, naházel na sebe věci a najednou mi začalo být blbě a obsah mého žaludku se náhle nacházel na podlaze. Ale na úklid nebyl čas. Za pár minut mi jel autobus. Vyšel jsem na chodbu, vzal na sebe boty a šel ven. Vtom jsem uviděl babičku, která bydlí v tom samém domě v patře pod námi a najednou mě něco napadlo. Kdybych odešel, tak po návratu domů bych po sobě tu podlahu musel uklidit, ale kdybych to hodil na babičku, tak by to bylo supr. Babička se se mnou přišla hezky rozloučit a tak jsem jí to oplatil tak, že jsem jí sdělil to, co bude v příštích pár minutách muset udělat. Asi byla hodně překvapená, ale kupodivu řekla, že to uklidí, a tak jsem jí poděkoval a běžel na autobus.

Autobus mě bez problémů dovezl do Turnova na autobusovou

zastávku. Ke gymnáziu to byl ještě kus cesty, a tak jsem se bál, protože koho jsem se zeptal, jaké to je na gymnáziu, tak mi řekl, že je to tam o hodně náročnější než na základní škole. Došel jsem ke gymplu a vešel do školy a poté vyhledal třídu s označením U1. Sedl jsem si, kde bylo volno, a pak přišla naše nová paní učitelka, paní Novotná. Něco nám vysvětlila, rozdala klíčky od šaten a den uběhl celkem rychle.

Postupem času jsem si našel nové kamarády, se kterými jsem se ještě víc poznal na hormonizačním kurzu v Pasekách nad Jizerou. Postupem času jsem také zjistil, že tvrzení, že gympl je o dost náročnější než základní škola, nebylo tak docela pravdivé (zatím) a že je to tam supr. Líbí se mi to, že škola má bazén, že tam jsou hodní učitelé, že tam jsou automaty a kantýna a že tam „celkem“ dobře vaří. Naopak se mi nelíbí počet schodů. Do naší třídy se dá dostat snadno, ale když máme jít z přízemí do učebny biologie, tak už to tak příjemné není. Takže jsem rád, že jsem na gymnáziu a zrovna v téhle třídě, protože tam je spousta dobrých kamarádů a taky dobří učitelé.

Tomáš Drahoňovský, 1.A

ZAZNĚLO NA CHODBĚ

V této minirubrice najdete vždy alespoň jednu hlášku nějakého studenta, která skutečně zazněla na chodbě naší školy. Zároveň bychom vás chtěli vyzvat, pokud nějakou hlášku někde pochytíte, abyste nám jí sdělili a my ji budeme publikovat v Heroltovi.

„Paní profesorka říkala, že napíšu-li pátou čtvrtletní práci alespoň na dvojku, budu mít lepší známku...“ (červen 2016, nejmenovaná studentka vyššího gymplu).

ROZHOVOR S ADAMEM ŠVANCAREM

Je pondělní květnové odpoledne a my sedíme v turnovské kavárně Panorama, abychom zachytili slova někdejšího předsedy školního parlamentu, člena školní rady Gymnázia Turnov a v bývalého manažera turnovského kina – Adama Švancara. Povídali jsme si asi tak hodinku a teď se pokusíme jeho slova přenést do Herolta, to ovšem nebude snadné, protože diskuze byla velice zajímavá a široká a před námi je, abychom z tohoto skvělého rozhovoru vybrali, co možná nejvíce k tématu, o němž byl sepsán tercií i článek, který vzbudil zajímavé reakce – o školním parlamentu gymnázia Turnov.

nějakých zajímavých umístění v soutěžích či olympiádách, kolikrát celostátního

charakteru – zkrátka ti, kteří se výrazně zasadili o reprezentaci školy. Často se stalo, že za ten jeden rok nebyl nikdo oceněn, naopak mnohokrát bylo oceněno studentů více.

Jak oceňování probíhalo? Před zraky celého gymnázia?

Ano, „nahnali“ jsme celý gympl ven, většinu studentů se nám i povedlo utajit, co chystáme. Ceny předával třídní učitel a i o hudební doprovod bylo postaráno; jednou jsme tam měli kluka, který hrál na elektrickou kytaru, ne tak dobře, jak si myslel, ale bylo to fajn (smích).

Jak se nominovalo na tuto cenu?

To se právě dělo ve školním parlamentu, zástupci tříd navrhli někoho, o kom si myslí, že by si to zasloužil a pak se tajně hlasovalo.

Ty jsi byl jedním z předsedů, jehož jméno se skloňuje v souvislosti se „zlatými časy“, ve kterých letech tak bylo?

Bylo to 2006, 2007 a 2008 – po tři školní roky.

Jak často se tehdy parlament scházel?

Tak scházeli jsme se alespoň jednou za měsíc, (...) jak často se scházíte dnes?

Od začátku roku tuším jednou? Nebo dvakrát.

Hmmm...

Co tehdy parlament řešil, jak zasedání probíhala?

Řešilo se toho poměrně mnoho; pořádal se GyTu Masters Cup – to byl fotbalový turnaj – nebo ocenění gen. Lišky, což bylo oceňování 1–2 studentů do roka, oceňovali se tací, kteří dosáhli

Jak vypadala situace, když ses stal předsedou?

Školní parlament nevznikl díky mně, existoval už předtím. Jenže tenkrát to byla spíše taková skupina lidí, která se scházela o velké přestávce a připadala si důležitá, když směla přetáhnout deset minut do třetí hodiny. Návrhy se točily kolem několika stejných témat; školní jídelna, zvonění, nějaký profesor, zvonění, jídelna, zvonění.... Teprve pak se povedlo opustit některé dílčí problémy a zabývat se skutečně zajímavými návrhy.

A nějaká slova na konec? U nás na gymplu se toho mnoho řekne, jak nedávno řekla prof. Sehnalová „na chodbě“, kolikrát to pak ani v parlamentu nezazní...

Udělejte z toho rubriku v Heroltu: „Zaznělo na chodbě“ (smích).

Moc děkujeme za rozhovor!

Není zač. Ahoj!

Vojtěch Franců a Tereza Zahrádková, 4.A

Na tomto čísle spolupracovali

Jan Bašta
Terka Zahradková
A další...

Redakční rada

Lenka Křížová
Terka Křečková
Verča Slámová
Áďa Růžičková
Honza Hemmer
Vojta Franců
Tom Sláma